

UDENRIGSMINISTERIET

ASIATISK PLADS 2  
1448 KØBENHAVN K  
TELEFON: 45 33 92 00 00  
GIROKONTO 3 00 18 08  
TELEX: 31292 ETR DK  
TELEFAX: 45 31 54 05 33  
TELEGRAMADRESSE: ETRANGERES

Medlemmerne af Folketingets  
Markedsudvalg og deres stedfortrædere

1 bilag Kontor N.1

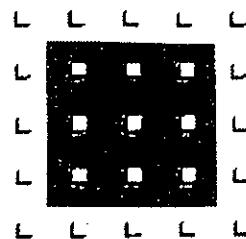
J.nr. 400.C.2-0

Dato 25. oktober 1993

./.  
Under henvisning til drøftelserne på mødet i Folketingets markedsudvalg den 10. september 1993 fremsendes vedlagt notat om EF-retten i relation til direktivforslag om indskudsgarantiordninger.







NOTAT  
TIL FOLKETINGETS MARKEDSUDVALG

INDUSTRI  
MINISTERIET

25. okt.1993

90-211-7  
/AC/AEN

**Forslag til Rådets direktiv om indskudsgarantiordninger**

Under drøftelserne af forslag til direktiv om indskudsgarantiordninger på Markedsudvalgets møde den 10. september 1993 blev spørgsmålet rejst, om direktivforslaget var i strid med EF-retten ud fra et konkurrenceforvridningsperspektiv. Der blev henvist til, at der nationalt kan stilles strengere krav til danske pengeinstitutter end til de udenlandske pengeinstitutter, der kommer til Danmark for at drive virksomhed.

Formålet med direktivforslaget er at bidrage til Det Indre Marked på det finansielle område ved at lette den frie etableringsret og den frie udveksling af tjenesteydelser for kreditinstitutter gennem en ordning, der sikrer, at disse tilbyder en minimumsbeskyttelse af indskud.

Direktivforslaget er dermed i overensstemmelse med de øvrige direktiver inden for den finansielle sektor, hvor hovedprincippet er den såkaldte hjemlandsordning. Tilsynet med f.eks. banker (2. banksamordningsdirektiv) og investeringsselskaber (investeringsservicedirektivet) påhviler således hjemlandets myndigheder, uanset hvor institutterne driver virksomhed. Det er derfor naturligt, at pengeinstitutterne også som udgangspunkt er omfattet af hjemlandets indskydergarantiordninger. I overensstemmelse med hjemlandsprincippet vil filialer og tjenesteydere som udgangspunkt følge hjemlandets lovgivning.

Direktivforslaget foreskriver en minimumsdækning på 20.000 ECU (ca. 160.000 kr.). Forslaget er ikke til hinder for videreførelse eller vedtagelse af bestemmelser, der indebærer en højere eller mere omfattende dækning af indskud.

Da Kommissionens henstilling 87/63/EØF af 22. december 1986 om indførelse af indskudsgarantiordninger i Fællesskabet blev gennemført i

Danmark ved lov nr. 850 af 23. december 1987 om en indskydergarantifond, blev det fastlagt, at Indskydergarantifonden dækker indskud op til 250.000 kr. (ca. 31.000 ECU).

I Danmark er der tradition for et højt forbrugerbeskyttelsesniveau. Grænsen på de 250.000 kr. blev valgt af Folketinget med stort flertal, og er udtryk for et ønske om at give et højt sikkerhedsniveau for indskyderne. Samtidig må denne grænse formodes at beskytte banksystemet mod risikoen for, at indskyderne ophæver deres konti ikke blot i et kreditinstitut i vanskeligheder, men også i relative sunde kreditinstitutter, som kan være ofre for ubegrundede rygter. Denne beskyttelse er et af hovedprincipperne bag direktivforslaget.

Direktivet er ikke til hinder for, at vi i Danmark nedsætter dækningsbeløbet, dog under respekt af minimumsharmoniseringsbeløbet, og dermed sikrer mindre dækning til indskyderne. Der er ikke i Danmark planer om at nedsætte indskydergarantidækningen.

Et pengeinstitut fra et andet EF-land, der driver virksomhed i Danmark, vil være omfattet af sit hjemlands garantiordning, men vil desuden, hvis hjemlandsordningen har mindre dækning end den danske, have mulighed for at tilslutte sig den danske indskudsgarantiordning som supplement til sin egen ordning.

Under alle omstændigheder skal pengeinstitutterne oplyse, hvilken indskudsgarantiordning, de er omfattet af, samt dækningens størrelse og rækkevidde, hvilket må forudsætte, at indskyderne disponerer i fuld viden.

For at være konkurrencedygtige må det formodes, at udenlandske pengeinstitutter, hvis dækningsgarantiordning har lavere dækning end den danske ordning, vil tilslutte sig den danske ordning som supplement til hjemlandets ordning.

Der synes derfor ikke at være noget konkurrenceforvridende i direktivforslaget, da det er et nationalt spørgsmål, om på hvilket niveau indskudsgarantiordningernes dækning skal ligge.

Den 25. oktober 1993